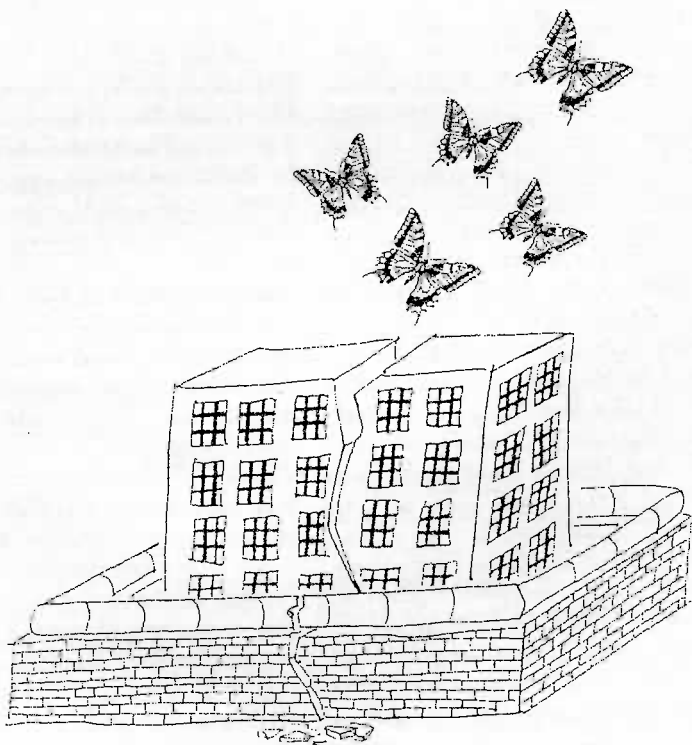

ZPRAVODAJ/14

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Duch Panovníka Hospodina je nade mnou.
Hospodin mě pomazal k tomu,
abych nesl radostnou zvěst pokorným,
poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem,
vyhlásit zajatcům svobodu
a vězňům propuštění,
vyhlásit léto Hospodinovy přízně,
den pomsty našeho Boha,
potěšit všechny truchlíci.

Izajáš 61,1-2

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

„Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi.“

Jan 1, 11

Žádný svátek nemá v naší kultuře tak výrazně rodinný charakter jako Vánoce. Když slyšíme „Vánoce,“ myslíme na společnou mrazivou cestu do kostela, vánoční stromček, vůni perníků a cukroví, kapra v koupelně, dárečky schované ve skříních, prostřený stůl a vůbec kouzlo domova.

První vánoce takové nebyly. Betlémské jesličky jistě nebyly pohodlné ani voňavé. Jak se asi museli cítit Josef s Marií, když svého syna nemohli uložit jinam? Jak se asi museli cítit, když pro svého malého neměli ani to základní? Asi podobně zoufale, jako když se dnes lidé po bojích a bombardování či zemetřesení vrátí domů a zjistí, že žádné „doma“ už není.

„Přišel do svého vlastního, ale vlastní ho nepřijali.“ Svět Krista nepřijal jako dítě do útulné světnice. Nepřijal Krista později jako kazatele Boží lásky a lidského hříchu. Nepřijal Krista ani jako Božího Mesiáše, Zachránce.

Přece však evangelista Jan nekončí slovy, o tom, že „jeho vlastní jej nepřijali“. Ví o tom, že je menšina, která Krista za svého přijmout chce. Ne, že by ona menšina byla morálně kvalitnější nebo moudřejší. I lidé z této skupiny by možná v tu chvíli před Josefem, Marií a nenarozeným zavřeli dveře. Ale poz-

ději by se zastyděli. Zastyděli se před dítětem, před kazatelem Božího království, před tím, kdo z lásky obětoval svůj život na kříži. Zastyděli by se a přiznali: „Je to moje chyba, že Kristus není ve světě, doma“. Jestli by všude jinde vítán nebyl, já už ho od nynějška chci potkat a vidět vždycky rád!“

Nechť jsou Vánoce i nadále nejkrásnějšími rodinnými svátky. Vdechujme nádherné vůně, dívejme se do rozzářených očí našich malých dětí a vnoučků, rozbalujme dárky. Ale nezapomeňme, že první Vánoce byly bolestné, plné odcizení, nepřátelství, zimy a chladu.

Vánoce jsou totiž především o Bohu, který se vzdává svého práva trestat a posílá svého Syna do nepřátelského světa nabídnout mír. Do světa, který vzešel z Boží ruky, ale později se mu naprosto odcizil. A Kristus ke svému, ale pro hřích přece tak vzdálenému člověku jde. A o Velikonočních nám ukáže, že pro znovuo-novení vzájemného svazku je ochoten z lásky učinit cokoliv.

A pak jsou Vánoce také o tom, že když se sprátelíme s Bohem, přestanou být pro nás cizími i lidé kolem nás. Vždyť Kristus přišel za všemi stejně.

Pane Ježíši Kriste!

Dej, ať se v našich srdcích, rodinách, sborech necítíš jako cizinec.

Dej, ať si nejsme odcizeni ani s našimi blízkými.

Amen.

Roman Mazur

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

NEDĚLE S HOSTEM

Třetí listopadovou neděli 21. 11. 1999 jsme přivítali po roční přestávce hosta nad jiné milého. Byl jím bratr emeritní senior **Ludvík Klobása**. Náš zvláštní vztah k němu je dán skutečností, že převážnou část své aktivní pastýřské a kazatelské činnosti věnoval oběma (nyní spojeným) sborům na území Ostravy. Nejprve sloužil ve Vítkovicích (1968 – 1978) a potom v Ostravě 1, odkud odešel v roce 1994 na odpočinek do Chrudimi, i když pak ještě v měsíčních intervalech dojížděl a zmírňoval tak obtíže plynoucí z dočasné neobsazenosti.

Při dopoledních bohoslužbách jsme vyslechli kázání na text Jan 8,4-7 a Lukáš. 15,8 o Božím volání k návratu zbloudilému člověku a naší lidské odpovědi shrnuté do rozhodnutí marnotratného syna „vstanu a půjdu ke svému otci“ ...

Času mezi bohoslužbami a odpoledním programem, který začínal v 15 hodin mnozí využili k možnosti společného oběda v sále Třanovského a k vzájemným rozhovorům mezi sebou navzájem, zvláště však s naším hostem. Odpolední shromáždění bylo vyplněno zamýšlením br. em. sen. Klobásy nad evangelickou zbožností a jejími projevy v dnešním světě. Představy o zbožnosti mohou být různé, ale v převážné většině se můžeme shodnout na těchto znacích: naše zbožnost by měla vycházet ze živé a osobní víry, modlitebního zápasu, touhou po společenství bratří a sester, měla by se vyznačovat ochotou k oběti, obětavostí i ve hmotných záležitostech, ekumenickým smýšlením a zájmem i o věci veřejné a občanské. Tyto okruhy pak

byly ještě probrány a pohled na ně prohlouben v následné diskusi.

Rozloučili jsme se s naším hostem v podvečer a pověřili ho vyřízením mnoho srdečných pozdravů jeho milé manželce, které zdravotní stav nedovoluje namáhavé cestování. Budeme se těšit na další setkání s oběma manželi v Ostravě nebo Chrudimi, vždy však s vědomím dá-li Bůh.

Dp

**BOJÍTE SE "LISTOPADÁNÍ",
BRATŘI A SESTRY STARŠÍ 30 LET?**
Mnozí z nás přinesli upečené buchty nebo jinou "krmičku".

To je pěkné. Ale účast těch starších se dala sečíst na prstech rukou. Někteří označili vystoupení účastníků za příliš hlučné. Možná je to trochu pravda. Zato ale elán a chuť do života těchto teenagerů je sympaticky nakažlivá. Nebylo taky nutné absolvovat celý program. Třeba ten pátek večer, kdy vystoupila skupina HAPAHODA, byl v pohodě. Nebo večerní vystoupení v sobotu. Katolická schola z Olomouce jemně, ale rozhodně zaútočila na bariéru mezi církvemi. A což teprve skupina Učedníci z Hradce Králové. To se posluchačům nechtělo jít domů. Potleskem si vynucovali přídavek. Skupině se podařilo písněmi i doprovodným slovem rozezvučet mnoho zapomenutých strun v srdci.

Bude-li Listopadání příští rok, přijďte prosím, aspoň na chvíli. Nebudete litovat!

my starší

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK CÍRKVI

Do letošního vánočního Zpravodaje poprvé nepřibalujeme zelenou složenkou k zaplacení saláru (ročního příspěvku člena sboru) a daru Jeronýmo-

vě jednotě (celocírkevnímu fondu na financování stavebních činností). Tohoto způsobu placení využívala jen malá (navíc zmenšující se) část z Vás a většina složenek tak přišla na zmar. Věříme, že tuto změnu pochopíte a přizpůsobíte se jí podobně jako dalším změnám, které s penězi v církvi souvisejí (tomu, že se v církvi o potřebě peněz na její činnost otevřeně mluví; tomu, že se příspěvky ze státní kasy snižují).

Připomínáme znovu možné způsoby zaplacení příspěvků:

1. zůstanete u placení složenkou, ale použijete prázdnou, kterou dostanete na poště (bez předtištěných údajů)
2. zaplatíte osobně ve sborové kanceláři
3. použijete bezhotovostního převodu z Vašeho účtu na účet sboru - Příkazem k úhradě nebo Trvalým příkazem k úhradě (pokud je pro Vás vhodnější rozdělit příspěvek do několika - například měsíčních - splátek).

Ještě jednou upozorňujeme, že sborový účet má nové číslo: 1644329359/0800

Za všechny dary děkujeme.

INFORMACE O KOSTELE

Kostel byl postaven v roce 1907 a fara již v roce 1901 na Husově náměstí ostravskými evangelíky. V roce 1918 byl ostravský sbor administrativně přičleněn k německé evangelické církvi. V roce 1945 byl majetek německé církve konfiskován a stal se majetkem státu. Tehdy kostel a faru dostala do užívání naše církev ČCE a náš Farní sbor v Ostravě zahájil řízení o vlastnictví. Tato jednání byla přerušena únorovými událostmi v roce

1948 a do dnešních dnů vlastnictví zůstalo nevyřešené.

Kostel a faru využíváme mnoho desítek let. Budovu fary jsme udržovali a prováděli v ní opravy i velkého rozsahu. Budova fary byla v posledních 15 letech vybavena novou plechovou krytinou střechy, byly vyměněny rozvody vody, kanalizace a plynu, nyní se chystáme provést rekonstrukci elektrických rozvodů. V kostele jsme se starali pouze o drobné opravy a hradili provozní náklady.

Střecha kostela byla v roce 1932, k 25. výročí výstavby kostela, pokryta novými taškami, které sloužily až do letošního roku. Stáří střechy bylo 67 let, což již byla překročena její životnost. V posledních desetiletích byla střecha několikrát v poškozených místech opravována, ale přesto propouštěla dešťovou vodu dovnitř stavby. Při velkých deštích voda mnohdy protekla až přes strop a stékala na podlahu a lavice. Nejnebezpečnější bylo, že se voda dostávala do míst kde jsou uloženy nosné trámy stropu a ty postupně v důsledku trouchnivění ztrácely nosnou schopnost. Havarijní situace nastala v červenci roku 1997, kdy byl kostel prolit hustými dešti. Následkem promočení stropu a stěn jsme kostel přestali užívat k bohoslužbám, neboť uložení stropu bylo natolik porušeno, že hrozilo jeho zřícení.

V letošním roce Magistrát města Ostravy investoval ze státního rozpočtu částku 8 mil. Kč na opravu havarijního stavu střechy, stropu a vymalování kostela. Práce svěřil firmě Ramses Ostrava. Firma práce zahájila 28.6.1999 a ukončení je naplánované do 30.11.1999.

Opravné práce měly tento sled. Půdní prostory byly nejprve vyčištěny,

hlavně od holubího trusu. Pak teprve mohlo následovat odkrytí trámů pod podlahou půdy. Byly odebrány vzorky nosných trámů na kterých je zavěšeny strop hlavní lodi kostela. Vadné části trámů byly vyřezány a nahrazeny novými se zpevněním - přeplátováním s původními trámy. Krytina střechy kostela je zcela nová, je provedena z kvalitních německých tašek. Oplechování otvorů a dešťové svody v horní části stavby jsou provedeny z měděného plechu. Byly opraveny nosné konstrukce střech a vyměněny vadné dřevěné prvky krovu. Celý krov byl natřen proti škůdcům a plísním. Oprava se blíží k závěru, kolaudace má být 25. 11. 1999.

V současné době nastala další komplikace. Během prací na kostele, avšak nezávisle na těchto pracích, se projevila porucha čelní fasády kostela, kde se zřítila na chodník z výšky 10 m, část obložení - 11 ozdobných dlaždic. Další dlaždice ve fasádě již asi také nemají dobré držení a hrozí jejich vypadnutí. Proto magistrát nechal vybudovat ochranný dřevěný průchod nad chodníkem na ulici Českobratrské, aby nedošlo k úrazům chodců. Demontáž obkladu a jeho zpětné upevnění, vč zhotovení nových chybějících dlaždic bude velice nákladná oprava. Potřebné prostředky na tuto opravu nyní nejsou k dispozici, proto demontáž průchodu není časově určena.

K plnému vybavení kostela chybí ještě provedení generální opravy elektroinstalace vč. ozvučení. Dále je potřeba oprava varhan. Kostel je prakticky bez vytápění, stávající plynové je neúčinné a hlučné.

Zvažování a rozhodování staršovstva o problematice vlastnictví či nájmu

bylo velice obtížné. Každá varianta má své klady a zápory. V případě vlastnictví kostela a fary budeme po ekonomické stránce zatíženi investičními náklady, zvětší se provozní náklady sboru. V případě nájmu musíme počítat, že po této nákladné opravě užívání již nebude bezplatné jako doposud. Obětavost členů našeho sboru je nedostatečná, nestačí v současné době na pokrytí všech jeho potřeb. Sbírkový a salár nepokrývají ani současné náklady na provoz sboru.

Sál Třanovského již teď při slavnostních bohoslužbách je přeplněn. Již minulá staršovstva jednala s městskými orgány o vyjasnění vlastnických vztahů. Naposledy jednali naši sboroví zástupci s představiteli města před třemi lety o převzetí do vlastnictví, které skončilo neúspěšně. Tehdy byla přislíbena, že státního rozpočtu na opravu střechy a fasády, částka 3,5 mil. Kč. Nyní po opravě budeme v lepší výchozí situaci než před třemi lety.

Presbyteři našeho sboru pověřili své statutární zástupce, aby zahájili jednání nejprve se sousedním sborem Slezské církve evangelické a.v. a pak následně společně oba sbory jednaly s orgány státní správy o převedení kostela a fary do vlastnictví obou sborů. Žádost o zahájení jednání se zástupci města byla již podána.

S nedostatkem finančních prostředků se potýkali již naši ostarvší evangeličtí bratři v dobách kdy byl kostel budován. Do staveb kostela, fary i do sborového domu vložili velké úsilí a nemalé finanční prostředky. Jejich obrovská důvěra v Boží pomoc rozhodla, že se pustili do těchto staveb, řídili se heslem jak je zapsáno v pamětech „Pán Bůh nám až dosud pomáhal, věřme že nám pomůže

i dále". Naše sborová finanční situace je obtížná a tak i my v tuto chvíli společně také v Boží pomoc.

TJ

DIAKONIE

Středisko Diakonie v Ostravě je jedním z mála míst, kde se náš sbor jako celek skutečně otvírá navenek, ke světu. Práce Diakonie může být předpolím, na kterém se učíme zasahovat do veřejného života, ovlivňovat společnost. Navíc jde (což je dnes u církevních činností vzácné) o službu, která je druhou stranou, lidmi mimo církev, vysoce oceňována. A podmínky - ty jsou dnes také příhodné. Kde vzniknou dobré myšlenky a najdou se ochotné ruce, nejsou žádné zásadní meze. Snad ani finanční. Zdálo by se tedy: co si můžeme přát více? Proč se jen zřídkka práci Diakonie chlubíme?

Dovolte mi nejdříve pohled přivandrovalce. Když jsem se chystal v roce 1997 do Ostravy, máloco jsem z různých stran slýchal tak často jako zvěsti, že jsou zde s Diakonií potíže. V době, kdy jsem přišel, byl už problém, jak se zdálo, vnějšně dořešen. V rozhovorech s mnoha lidmi jsem však narážel (a stále narážím) na hluboké brázdy, které zanechal v jejich srdcích. Mnozí z těch, kdo se na práci Diakonie dříve podíleli, prožili obrovský pocit zklamání a udržují si od Střediska odstup. Jiní jsou naopak možná stále přesvědčeni, že vědí, jak by se mělo do poměrů v Diakonii různě zasahovat. Obávám se, že ve věci zdravé spolupráce s Diakonií jsme se toho jako sbor za poslední roky mnoho nenaučili, že jsme toto období promrhali.

Přitom způsob, jakým je struktura Diakonie propojena se strukturou

církvě, je velmi jemný a ke svému zranění potřebuje čas. Určitě mu ze strany církve nesvědčí ani nezáměr ani snaha o manipulaci. Jak však na druhou stranu vypadat má, to se obtížně popisuje. Často se vytváří za pochodu. V církevních řádech je zakotven jako vztah oboustranné odpovědnosti - Diakonie se odpovídá církvi a církev nese odpovědnost za práci Diakonie. To je však málo, pokud by to mělo pro nás znamenat jen dvakrát za rok sbírku ve sboru na práci Diakonie a na oplátku Diakonii do sboru zaslanou výroční zprávu plnou nepřehledných čísel. Hlavně v době vnitřních konfliktů a při vznikání nových věcí je pro diakonické organizace velmi nebezpečné, když se o jejich práci zbytek církve dostatečně nezajímá. To je to hlavní, co chci říci - zodpovědnost církve za práci Diakonie musí být nesena trvalým a soustavným zájmem co nejširšího okruhu křesťanů. Jen tak se naučíme rozpoznávat věci, které se v Diakonii povedly a z kterých můžeme mít radost. Jen tak se vyhneme tomu, že se zase po čase o dění v Diakonii provalí věci, které budou pro církev ostudou.

Chcete konkrétní návod? Buď víte, nebo si zjistěte, kdo nás za sbor zastupuje v představenstvu. Právě členové představenstva reprezentují onu odpovědnost za práci ve Středisku Diakonie, a mají také pravomoc do něj zasahovat. Zeptejte se jich, co je v Diakonii nového, jaké nové činnosti, jaké starosti. Ptejte se jich častěji. Třeba buďte i dotěrní, vnucujte jim své vlastní představy a nabídky pomoci.

Prostě: zajímejte se, zajímejte se, zajímejte se.

Aleš Wrana

Z CÍRKVE

BYLA JSEM NA SJEZDU NEJEN EVANGELICKÉ MLÁDEŽE

Ten letošní se konal v Uherském Hradišti 1.-3. října pod průvodním heslem „**O naději nad ději**“. Zúčastnilo se ho 14 členů našeho sboru. Program byl tak nabitý, že až člověku bylo líto, že nemůže být na čtyřech místech najednou. Probíhaly totiž vždy čtyři akce souběžně.

Má volba padla na dvě přednášky: dopoledne: „**o čase a naději**“ - Jan Sokol a odpoledne: „**když mám naději, co mám dělat**“ - Erazim Kohák.

Chtěla bych se s vámi nyní podělit o stručný obsah alespoň té odpolední, které jsem nazvala: *Ekologické evangelium*.

1. My víme, že Bůh stvořil člověka v souladu s přírodou, svět není nesmýslný, má řád.

My lidé ničíme přírodu svým hříchem.

Hřích je něco jako toxikomanie, zajetí představou, že naplnění života je moc, sláva, bohatství...

2. My křesťané víme, že Ježíš nás osvobodil od hříchu.

Máme nést život ve smíru s člověkem, Bohem a přírodou, nemáme hromadit bohatství na zemi.

Žít chamtivě je hřích.

Zároveň je naléhavé, aby nikdo nežil v bídě.

Křesťanské ctnosti jsou zároveň ekologické.

3. My křesťané jsme povoláni varovat před chamtivým spotřebním životem.

Máme být „svatých obcování“.

Lidstvo ničí z chamtivosti bohatých. Lidstvo ničí, ale zároveň z bídy chudých.

Ekologická katastrofa není nevyhnutelná.

Životem by nás měla provázet radost, štedrost a skromnost.

Erazim Kohák řekl v přednášce ještě spoustu zajímavého, sem tam i veselého, jak je mu vlastní.

Chtěla bych vás proto upozornit a doporučit vám jeho nově vyšlou knihu „Hesla mladých svišťů“. Kniha obsahuje asi 70 hesel, jako je např.: Co je vina? Co je pokušení? Co je krádež? Proč je soucit? Co je štěstí? Co je stát? Kdo je zlý? aj.

Sobotní program sjezdu byl korunován nádherným koncertem skupiny VOCATUS pod vedením Tomáše Najbrta v kostele Sv. Františka Xaverského a koncertem Jaromíra Nohavicy, který se zřekl honoráře ve prospěch sjezdu a práce Diakonie.

Sjezd byl ukončen nedělními bohoslužbami s vysluhováním sv. Večeře Páně. Atmosféra sjezdu byla povzbudivá a skutečně vypovídala o naději nad ději. Příště jeďte také.

M. Štachová

Z JEDNÁNÍ SYNODŮ

Ve dnech 18. - 21. listopadu se v Praze ve Vinohradském sboru konaly synody naší církve. Jednak 2. mimořádné zasedání 29. synodu, které muselo projednat zbývající návrhy určené tomuto synodu, a pak 1. zasedání 30. synodu. Ten bude trvat až do roku 2002.

Jen ve stručnosti o čem jednal: Přijal dodatek k evangelickému zpěvníku, který obsahuje 103 písní, hledal optimální řešení postavení jáhnů v církvi, přijal pravidla vzdělávání diako-

nek a diakonů. Zabýval se otázkami soužití s homosexuály a hledal cesty pomoci uprchlíkům. Řešil začlenění několika sborů Jednoty bratrské do struktury ČCE. Zamýšlel se nad hospodářskými otázkami církve a jednotlivých sborů - rozdělení celocírkevních prostředků na opravy církevních budov, usnesl výši repartic a personálního fondu a pravidla jeho dalšího shromažďování a používání. Přijal nové postavení Jeronýmovy jednoty. (Informace budou postupně pronikat do sborů - 4.12. na presbyterní konferenci, pak jistě v církevním tisku a v přípisech synodní rady.) Při závěrečných nedělních bohoslužbách kázal generální sekretář SRC Konrad Raiser.

Synod posílá do sborů toto poselství:

V čem je církev víc než jen schopná a úspěšná organizace?

Během tohoto synodního jednání se několikrát ukázalo, že podstatný je pastýřský rozměr života církve. Cesta na zelené pastviny neotevřít hladce fungující soukolí řádů a úkonů, ale pastýřské nasazení Pána církve - a naše vzájemné ručení.

Prosíme vás, abyste takto rozuměli i našemu rozhodnutí propůjčit členství v ČCE těm sestřám a bratrům z Jednoty bratrské, kteří o to požádali. Nově vytvořený Ochránovský seniorát pro ně představuje řešení tísně, do které se ve vlastní církvi dostali.

Stejně přijmete i podnět synodu zabývat se soustavně naším vztahem k lidem s homosexuální orientací. Dosud jsme jim v církvi nevěnovali náležitou pozornost. Chceme se učit rozumět jejich problémům a zřetelně jim povědět, že ve společenství církve mají své důstojné místo.

Posledním tematem, které vám v této souvislosti předkládáme je otázka uprchlíků. Citlivou pozornost jim má věnovat bezpochyby právě církev. Materiál, který v této souvislosti obdržíte, ukazuje, jak mohou naše sbory vycházet vstříc nouzi těchto lidí.

Žijeme v čase krátkozrakého sobectví a ohlížení po starých jistotách. Díky Kristu jsme poznali a můžeme dosvědčit, že naděje a zaslíbení má jiné nasměrování života: nasazení pro druhého, opouštění zaběhaných jistot, riskantní vykročení víry. Na takové cestě vydává dobré plody kristovská i občanská svoboda.

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Vážení přátelé!

V příštích několika týdnech nás čeká velmi namáhavé období. K mnoha zátěžovým aktivitám Vám však v našem sboru nabídneme alternativu! Má Vám šumět v uších z dlouhého vyesedávání u televize? - Přijďte si poslechnout živé mluvené slovo a hudbu!

Má Vás bolet žaludek a hlava z přecpávání jídlem a pitím? - Budeme podvakerát slavit večeři Páně!

Víte, že opojení z vlomu do roku 2000 snadno vystřídá kocovina? - Ve společenství si připomeneme, že

*tohle ještě není cíl,
musíme jít ještě dýl,
tahle cesta nekončí,
začíná jen další díl.*

NAROZENINY

Upozorněte, prosíme, kazatele nebo službu ve farní kanceláři na případné chyby (někdo chybí nebo již zemřel, je uvedeno špatné datum či věk atp.).

FARÁŘ SBORU:

Ing. Aleš Wrana, Husovo nám. 4,
702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43

SBOROVÝ JÁHEN:

Roman Mazur, Karpatská 40,
700 30 O-Zábřeh, tel. 069/35 30 24

KURÁTOR SBORU:

Ing. Tomáš Jelínek, Francouzská 1103,
708 00 O-Poruba, tel. 069/692 37 28

BANKOVNÍ SPOJENÍ:

Běžný účet: 1644329359/0800

PROGRAM NA MĚSÍC PROSINEC 1999

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod.

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - pondělí v 19 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 17 hod.

Nešpory - obvykle třetí neděle v měsíci ve 14 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 16 hod. (na faře na Karpatské ulici)

AKTUÁLNÍ PROGRAM

Středeční adventní bohoslužby vždy v 17 hod.

1.12. - br. Szlauer (SCEAV Ostrava)

8.12. - br. Stebel (CB Ostrava)

15.12. - br. Kovář (ČCE Nový Jičín)

Nešpory

19.12. v 15 hod. **Koledy** - pěvecký sbor

Schůzka střední generace

17.12. v 19.30 hodin

Setkání seniorů

16.12. v 17.00 hodin

Nedělní bohoslužby

5.12. / 2. **adventní**, bohoslužby s dětmi, Mk 1,1-8 (RM)

12.12. / 3. **adventní**
J 1,6-8.19-28 (AW)

19.12. / 4. **adventní**, s vánoční hrou dětí a mládeže

pozor: dvojí bohoslužby v 8.30 a také v 10.30 hod (RM)

26.12. / 1. **po Vánocích**
L 2,22-40 (AW)

2.1. / 2. **po Vánocích**
J 1,10-18 (AW)

Vánoční bohoslužby

24.12. / **Štědrý den**
v 16.00 Lk 2,1-20 (AW),
v 22.00 (RM)

25.12. / 1. **svátek vánoční**, bohoslužby s večerí Páně, J 1,1-14 (RM)

Bohoslužby kolem přelomu roku
31.12. v 16.00 (RM)

1.1.2000 / **Nový rok**, bohoslužby s večerí Páně, Mt 25,31-46 (AW)

Pokud není uvedeno jinak, začátek vždy v 8.30 hodin.

Vám, kteří jste nepohybliví a nemáte možnost se účastnit bohoslužeb ve sboru, nabízíme ve dnech kolem Vánoc možnost návštěvy kazatele u Vás doma (i s večerí Páně). Domluvte se na farním telefonním čísle.

ZPRAVODAJ /14

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ,
BYL VYDÁN V PROSINCI 1999